

גבריאלה אלישע: ארבעה שירים

בְּדֶרֶךְ שְׂאֵלְנוּ כְּוֹנִים
הוֹבְלָנוּ אֵילֵינוּ מִים נוֹאֲשִׁים מִיכֶלֶת
הֵינּוּ כְּמוֹ בַחֲיִים

כָּל אַחַת וְאַחַת נֹאֲלָצָה לְחַיּוֹת
וְאַחַת אַחַת הָיְתָה מְתוּחָה הַמִּים לֹא הִשְׁקִיטוּ
רַבִּים נִמְלָטוּ מִפְּנֵי עֲצָמָם וְעַדִּין אֲתָנוּ
בְּנִתִּיב שְׂלָנוּ לֹא קִבְּלוּ עוֹבְרֵי-אֲרָח

שְׂאֵלְנוּ כְּוֹן אֶחָד לְלֶכֶת בְּשְׂלָנוּ

כְּשֶׁהָיוּ חוֹרִים בְּתוֹךְ קִירוֹת עֲנֻקִּים
קִירוֹת עֲנֻקִּים סָגְרוּ עַל יַלְדָּה.
בִּיעַר לֹא הָיוּ צְפָרִים

מִיִּשְׁהוּ עֶבֶר
בְּקִירוֹת הָעֲנֻקִּים
וּמִיִּשְׁהוּ קְרוֹב
חֲרָף נִפְשׁוֹ בְּעֲלִיּוֹת וּבִירִידוֹת

עַד שֶׁהָיָה אֲתָנוּ.
לְאֵט לְאֵט בָּאוּ אֲנָשִׁים

אֶכְלְתִי תַפּוּז לְבֵטֵא אֶת הַשְּׂמֹחָה
 אֲשֶׁר בָּאָה מִן הַשֶּׁקֶט
 תַפּוּז אֶחָד אֶכְלְתִי
 בְשִׁעָה שֶׁל כְּמַעַט חֲצוֹת
 וּדְמָמָה הִיְתָה בְרֹגַע זֶה כְּשִׁמְשׁ
 אֲשֶׁר נִגְבְּה שְׁפֹתוֹתַי מִמִּיץ הַתַּפּוּז
 תַפּוּז שְׁנֵי אֶכְלְתִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂמֹחָה

רַב הָאֲנָשִׁים לֹא יָפִים
 וְאֲנִי צְרִיכָה לֹמַר לִיפָה שֶׁהוּא יָפָה
 זְכוּכִית שְׁחֹרָה מְכֹסָה אֶת רַב פְּנֵיהָ
 חוֹשֶׁפֶת רַק חֲצִי סֹנְטֵר
 כְּשִׁמְשֶׁהוּ מְנֹסָה לְכַפּוֹת עָלָיָה אֶת גּוּפוֹ אֶתָּה
 מֵתַחִיל לְפַחַד אֲנִי לֹא רָקַדְתִּי בְּכָלֵל
 וְאֶפְשֶׁר הָיָה לְרַקֵּד עִם מִי שְׁאוֹתֵבִים
 מֵשֶׁהוּ נִרְאָה חֲסֵר טֵעַם וַיֵּשׁ סִימְפָטוֹם שֶׁל תַּסְבִּיף מְסִים
 אֲנִי חוֹשֶׁבֶת זֶה חִיּוּבִי שִׁמְשֶׁהוּ מִפְּרִיעַ
 הִיפִי מוֹפִיעַ לְרֹגַע וְאֲנִי שׁוֹכַחַת אֶת פְּנֵיו
 לְפַעֲמִים אֲנִי נוֹכֶרֶת שִׁיפִי מְסִים הוֹפִיעַ
 מִשׁוֹם שֶׁהִתְנַעַנְעֵתִי לִיפִי אַחֵר